

Eylül Sarhoşu

– NazlıKaragöz · 12 Eylül 2010

Dudağımın kenarında nicedir birikmiş sözcükler beklemekte Eski zamanlardan kalma bir türkü ıslıkla
karışık
Ha yaktım ha yakacağım sabrı
Gizleyecek değilim ya şiirlere ezberleteceğim hevesleri
Gül rengini sürdürdüm yüzüme, Yanaklarım utangaç pembesi Haydi biraz cesaret...

Deli rüzgar benden bile çılgın
Uzak baharlardan aldığı kokuyu enseme bıraktı
İnceden bir kızılılık tadı nefesime karıştı
O gül dudaklı yare hiç şerbet ikram etmedim ki...
Bu ne hal; yanı başımda menekşeler bile sarhoş
Bahçede fesleğen süslenmiş, güller coşmuş
Tek eksik sevgilin cüreti yok sahnede

Bu gece yıldızlar can aydınlatıcı
Bu gece rüzgar gönül okşayıcı
Bu gece gönül zamandan çalıp muradına ermeli
Ilık ılık esen meltem eşliğinde...
Tam vaktidir; bu eylül gecesinde gönül dile gelmeli.....

Derken,
Bir silüet belirdi gülbahçeme bakan pencerede
O görünen beklediğim olacak değil elbet
Bilirim;
Olmayacak duaya amin demeyeceğini
Yeşertmeyeceği gözleri sevince boğmaz
Yaşam pınarı değilim üstelik
Hep aynı saklambaç, hep yarım ağız
Bahsetmediği mevzularla oyun mu oynuyor ne
Kendi içine mahkum divane gibi
Her neyse ertelediği hiç bilemedim
Payına düşeni bıraktım ona kalsın...

Boşver..
Bu bendeki bilindik coşku

Olsa olsa eylül sarhoşluğu...